

26.42x20.39	31	3	עמוד	הארץ - גלריה	07/04/2009	17480832-3
מכון אקדמי טכנולוגי חולון - 83313						

המגירה צימחה רגליים

■ המעצב אורי בן צבי יוצר רהיטים מחומרים שהוא מוצא באשפה. השפעת המיתון ניכרת גם בסטודיו שלו: חומרי הגלם הולכים ומתמעטים

התרמילאי יכול לתרום למארח ולא לכבוש כל חלקה טובה כאילו היתה שלו. כך למשל עיצב מטען בטריות סולארי, שאפשר להשאיר חלק ממנו אצל המארח, או ערסל שמודפסים עליו סימנים וסמלים וכך הוא יכול לעזור בתקשורת בין המטייל לבין המארח.

לפני ארבע שנים חזר בן צבי לארץ ובי מקביל לעבודתו כמעצב החל ללמד במכון הטכנולוגי עיצוב תעשייתי כרגש על סכיבה וחברה; מאז נהפך תחום זה לאחד משלושת מסלולי ההתמחות המוצעים לסטודנטים במחלקה. לפני שנה הקים את סטודיו "Ubico", שמשיק בימים אלו את סדרת המוצרים הראשונה שלו. תפישת העולם העיצובית של בן צבי מתמקדת בעיצוב למען איכות חיים. רוגמה לכך אפשר למצוא ברהיטים שלו, שיוצגו בתערוכה "ארטע" זאכן" בגלריית החווה בחולון מיום שישי. בן צבי יציג שם את "תוכנית מגירה" - רהיטים שמתב"ססים על אוסף המגירות שלו. "LaLaLeg", למשל, היא מגירה שהוא הוסיף לה רגליים ונהפכה

יובל סער

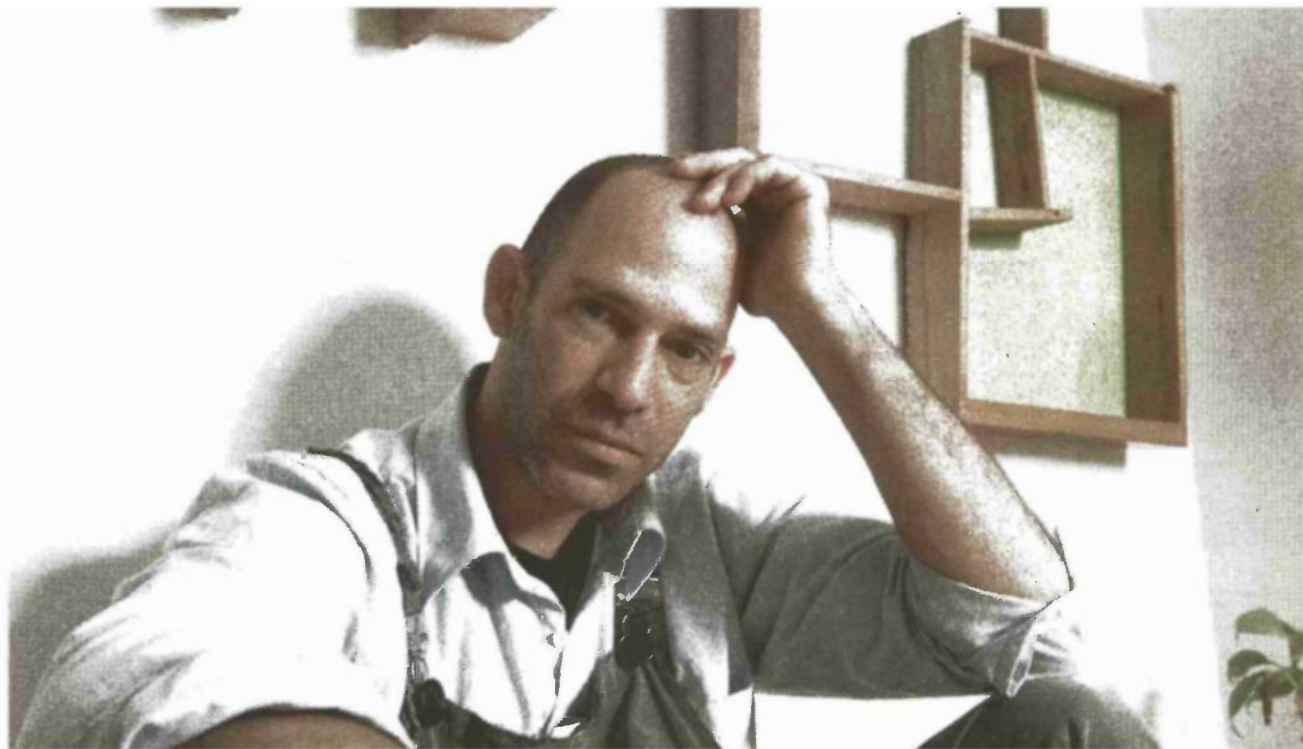
את טיול התרמילאים המסורתי שאחרי השידוד בצבא עשה אורי בן צבי רק לאחר שסיים את לימודי התואר הראשון בעיצוב תעשייתי במכון טכנולוגי חולון. לפני עשר שנים. לרביו, ההתנסות ההרוניסטית והלא-מספקת עוררה אצלו הרבה שאלות על החוויה התרמילאית. את התואר השני כבר עשה במלבורן, אוסטרליה. נושא המחקר שלו היה יחסי הגומלין בין תרבות תרמילאית ליעדים כפריים במדינות מתפתחות; למעשה הוא ניסה לברוק כיצד

תצלומים: שחר תמיר

22.73x24.24	32	3	עמוד	גלריה - הארץ	07/04/2009	17480841-3
מכון אקדמי טכנולוגי חולון - 83313						

אורי בן צבי וכמה מעבודותיו.
 "הריהוט הממוחזר עדיין לא
 הצליח ליצור שינוי אמיתי.
 אולי רק שינוי במחשבה"

לשירה משעשעת שאפשר להשעין על הקיר. את חומרי הגלם מוצא בן צבי במכולות אשפה עידוניות, זרוקים ברחוב, באתרי פי"רוק דוגמת זה שבחירייה ובאתרים שממיינים פסולת בנייה ותורמים לו חומרי גלם. "אנשים שעוסקים בתחום ידירותיים באופן לא סביר", הוא מספר. "יש כבר כאלו שמתקשרים אלי ומי ספרים לי שהם מפרקים את המטבח ושואלים אולי אני צריך משהו".

עם זאת, השפעת המיתון ניכרת גם בעסקי המיחזור, מכיוון שכשבונים פחות יש פחות פסולת. בן צבי מספר שלפני חג הפסח בשנה שעברה היתה הרבה יותר פסולת ברחובות מאשר עכשיו. לפיכך, לפעמים כשהוא מקבל הזמנה עליו לקנות את חומרי הגלם. "המשוואה בתחום לא צפויה - מאין להשיג, מה אפשר לעשות, הכל על גבול המקרי", הוא אומר.

אף על פי שאת המגירה בעלת הרגליים הוא מכנה "אובייקט רדי-מייד קטן ודבילי", מי שירצה לקנותה יצטרך לשלם מחיר לא נמוך כלל: החל ב-550 שקלים. קרשי הגשה וחיתוך שיוצרו ממשקופים של רלתות נמכרים ב-250 שקל. בן צבי מסביר את תג המחיר הגבוה בזמן שגורש כדי ליצור כל חפץ: "התשלום הוא על הזמן של המעצב. כמעט כל רהיט מורכב ידנית, צריך לשם כך הרבה סבלנות. לוקח יום שלם להפוך כל מגירה לארדונית מרפס, מכיוון שאין סטנדרטיזציה של חומרי הגלם בתהליך וכל מגירה מגיעה בגודל אחר ועשויה מחומרים אחרים".

האתגר, לדבריו, הוא לייצר חפץ פונקציונלי שיהיה נחשק למרות התדמית של הריהוט הממוחזר, ושיהיה אפשר למכור אותו במחיר סביר. כינתיים הוא מודע לכך שעדיין לא מצא פתרון לבעייתיות ושרק מי שיש לו

"אנשים שעוסקים בתחום ידירותיים באופן לא סביר. יש כבר כאלו שמתקשרים אלי ומספרים לי שהם מפרקים את המטבח ושואלים אולי אני צריך משהו"